

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 אוקטובר 2009

ת"א 09-176992 אברמוב נ' פלוני ואח'

בקשה מס' 1
(בש"א 224124/09)

בפני כב' השופטת אביגיל כהן

אתי אברמוב

המבקשת

נגד

1. ניוויז'ן הדרכות בע"מ
2. שטארק יגאל

המשיבים

החלטה

1. בפני בקשה למתן צו עשה לחשיפת זהות פרטי גולש בפורום האתר שמפעילה המשיבה 1.
2. התביעה היא תביעה על סך 129,660 ₪ וזאת בגין: הוצאת דיבה, לשון הרע, פגיעה במוניטין, פגיעה בשם הטוב, פגיעה בכבוד האדם, פגיעה בחופש העיסוק.
3. התביעה היא בגין סיפור פוגע על התובעת שפורסם בפורום של אתר האינטרנט "המרכז לאומנות הפיתוי" (להלן: "המרכז").
4. התובעת הינה עיתונאית במקצועה, ידועה ככתבת במוסף הפוליטי בעיתון "ידיעות אחרונות".
5. פלוני שחשיפת פרטיו הינה מושא בקשה זו, הינו בוגר "המרכז" ומשתמש בפורם המרכז העומד לרשות בוגרי המרכז והמשתתפים בסדנאותיו. כינוי המשתמש שלו הינו "אביב".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 אוקטובר 2009

ת"א 09-176992 אברמוב נ' פלוני ואח'

6. המשיבה 1 הינה חברה בע"מ, אשר בבעלותה "המרכז", לרבות האתר והפורום של המרכז.
7. המשיב 2 הינו אחד מבעלי המשיבה 1 והמנהל של המרכז, לרבות האתר והפורום הקובע את חוקיו וכלליו.
8. המרכז מתאר את עצמו כמרכז שנותן מענה לגברים שרוצים לשפר את חייהם בתחומי הדייטינג והזוגיות, ושלים כך מעביר קורסים ותכונות לימוד.
9. הפורומים נועדו לחלוק ניסיון בין המשתמשים בו, לקבל ייעוץ ומשוב, ולהעלות דיונים בנושאים שונים, לשתף רעיונות וטיפים ולהתקשר עם חברי הקהילה.
10. התובעת התבקשה יחד עם כתב נוסף להכין כתבת תחקיר, המתייחסת לכך שהמרכז מנחה את הגברים, חברי המרכז, לכאורה לפגוע מינית בבחורות, או לא פוסל אפשרות כזו. בעקבות כך פנתה לנתבע 3 כדי לקבל התייחסותו לנושא. כאשר הבין כי הכתבה עומדת להיות ביקורתית, פרסם פניה לגולשים באתר דה-מרקר, וביקש רעיונות כדי להגיב לכתבה שעתידיה להתפרסם למחרת היום. הכתבה פורסמה במוסף השבת. וכדוגמא לטענות כלפי המרכז שובצה בכתבה אחד מ"סיפורי ההצלחה" אותם מפרסמים חברי המרכז (בלא לנקוט בשם הבחורה נשוא הסיפור), סיפור המשקף התנהלות, העלולה לדעת מחברי הכתבה, להתדרדר להטרדה מינית בוטה או אפילו לאונס.

11. הפרסום הפוגע

באותו היום בו פורסמה הכתבה, פורסם בפורום האתר הסיפור הפוגע ע"י המשתמש "אביב" תחת הכותרת: "סיפור פיתוי מצחיק, איך פיתיתי את איתי אברמוב". הסיפור הפוגע הינו העתק מדויק של הסיפור שמחברי הכתבה העיתונאית צרפו לכתבתם כדוגמא לטענות כנגד המרכז. בסיפור הפוגע פורסם שמה של התובעת בצורה ברורה ובולטת ואף צוין מקום עבודתה - "ידיעות אחרונות".

12. התובעת טוענת, כי הדברים האמורים בסיפור - על אף היותם בדוטה אחת גדולה - נעדרי כל תשתית עובדתית-מתייחסים למראה החיצוני שלה בצורה מעליבה ופוגעת, ומפרטים לכאורה את התנהלותה המינית, תוך חדירה ופגיעה בפרטיות. הסיפור נכתב ברוח "סיפורי ההצלחה" אותם נוהגים חברי הפורום להפיץ באתר, והינו מכפיש מתחילתו ועד סופו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 אוקטובר 2009

ת"א 09-176992 אברמוב נ' פלוני ואח'

13. התובעת טענה, כי לסיפור הפוגע הייתה חשיפה גבוהה, ותוך כשעה התקבלו כבר כ-8 תגובות, מהן ניתן להבין כי המגיבים תפסו והבינו כי הכתבה העיתונאית הינה תוצאה של מפגשה של התובעת עם כותב הסיפור הפוגע וכי הכתבה מהווה נקמה על מפגש זה.

14. למעשה נותר הסיפור בפורום במשך שנה שלמה, ולא רק שם. ההפניה לפורום ולסיפור הפוגע נמצאה במשך שנה שלמה גם באתר "גוגל" לכל מי שחפץ לקבל מידע כלשהו לגבי התובעת.

15. כשנודע הדבר לתובעת, היא פנתה למשיבים בדרישה להסרת הפרסום הפוגע מאתר הפורום ומאתר "גוגל", וחשיפת שמו של המשתמש "אביב". המשיבים סרבו לחשוף את פרטי הגולש בטענה שהחווה הקיים בינם לבין המשתמש, אוסר על חשיפת פרטיו.

16. המבקשת טוענת, כי במקרה דנן מדובר בהוצאת דיבתה הרעה ובכוונה זדונית של הגולש לפגוע במבקשת עצמה. מפרסם לשון הרע באינטרנט אינו רשאי לעשות כן תחת מסווה וכי אין לאפשר ניצול האנונימיות ברשת האינטרנט לביצוע עוולות או עבירות. נטען, כי סירובם של המשיבים לחשוף את זהות המשתמש בתואנה כי קיים חוזה בינם לבין המשתמשים בפורום, הינו חסר תום לב וחסר בסיס משפטי אמיתי לנוכח חומרת הביטויים השקריים המהווים לשון הרע. ולפיכך, יש מקום להיעתר לבקשה לצו עשה להורות למשיבים לחשוף את זהותו של המשתמש "אביב".

17. המשיבים טענו, כי אין מקום להיעתר לבקשה.

18. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים, הגעתי למסקנה ולפיה יש מקום להיעתר לבקשה.

א. הניתוח המשפטי:

(1) בהעדר חקיקה, על-אף הצ"ח מסחר אלקטרוני הקורמת עור וגידים, אין עדיין הוראת חוק המתייחסת להוצאת צווים הנוגעים לרשת האינטרנט בכלל ולחשיפת זהות גולשים או מפעילי אתרים בפרט. עם זאת, מתן צו עשה נתון לשיקול דעת ביהמ"ש מכח ס' 75 לחוק בתי המשפט. על ביהמ"ש, בשקלו מתן צו כאמור, להשתכנע כי יש חשש לביצועה של עוולה, כן להתחשב בנסיבות העניין, התנהגות הצדדים, הנזק היחסי שייגרם לצדדים, מאזן הנוחות וכיו"ב.

(2) בפסיקה אשר נדונה עוד בטרם פורסמה הצעת החוק, התגבשו 3 דעות עיקריות:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 אוקטובר 2009

ת"א 09-176992 אברמוב נ' פלוני ואח'

הגישה הראשונה, גישה מצמצמת, לפיה יש להורות על חשיפת פרטי הגולש האנונימי, במידה ותוכן הפרסום יכול להקים אחריות פלילית בגין לשון הרע (הלכת פלונית של השופטת אגמון גונן- בבש"א 4995/05 פלונית ואח' נ' בזק בינלאומית ואח' תק-של 2006 (1) 11480).

השנייה, גישה אמצעית, לפיה יש להראות קיומה של עילת תביעה כנגד הכותבים, לו הייתה זהותם ידועה וכי מתקיימות נסיבות נוספות המהוות "דבר מה נוסף" כדי לאפשר את הגילוי, הן בתחום הפלילי והם בתחום האזרחי (הלכת רמי מור של השופט יצחק עמית- בר"ע 850/06 רמי מור נ' ידיעות אינטרנט מערכות אתר YNET ואח' תק-מח 2007 (2) 1837).

והשלישית, גישה מרחיבה ולפיה אין צורך ב"דבר מה נוסף". בהצעת חוק מסחר אלקטרוני התשס"ח- 2007, לא נדרש "דבר מה לחיזוק" ואין צורך בתנאים מקדמיים שבית משפט צריך לבחון, אם ברצונו להורות על גילוי זהות, מפיץ המידע.

קיימת הדגשה הן בלשון הצעת החוק והן בדברי ההסבר לכך שצריך להיות "חשש של ממש" לביצוע עוולה ונטען, כי למעשה הצעת החוק היא ליברלית יותר מהפסיקה הנמצאת כיום, ובית המשפט יתערב ויורה על גילוי שמו של מפיץ המידע כאשר השימוש באנונימיות ברשת יהווה לכאורה על פניו עוולה בנוזקין ולא רק במקום שיש חשש ממשי לביצוע של עבירה פלילית כפי שנקבע בפרשת פלוני (הלכת מזמור הפקות של השופטת דרורה פלפל- ה.פ. 1244/07 מזמור הפקות בע"מ נ' מעריב הוצאת מודיעין בע"מ (אתר האינטרנט NRG): תק-מח 2008 (1) 13530).

(3) ניתן ללמוד על הרציונל שניצב ביסודה של הצעת חוק מסחר אלקטרוני, התשס"ח – 2008.

הצעת החוק מבטאת את המבחן הראוי. גם בטרם הבשלתה למעשה חקיקה גמור ועשוי, יש בה כדי ללמד על "הלך הרוח" של המחוקק וניתן למצוא בה את האיזון המתחייב בין הזכויות המתנגשות.

מהו מבחן ה"חשש של ממש" לביצועה של עוולה, שעשוי להביא למסירת הפרטים המזהים? ב"מדג החששות", אין הכוונה רק לחשש של מה בכך או לחשש "סתם", מחד, אך גם לא לחשש "וודאיי" או "קרוב לוודאיי", מאידך. "הנחת הדעת" של ביהמ"ש תתרחש, אם יהיו בפניו ראיות מהימנות לכאורה לקיומה של עילת תביעה. על ביהמ"ש להיווכח כי לתביעת המבקש סיכויים טובים להתקבל, אפילו לכאורה. מבחן זה ראוי, מאחר ואין הוא מתיר מסירת הפרטים באופן גורף, אך גם יש בו כדי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 אוקטובר 2009

ת"א 09-176992 אברמוב נ' פלוני ואח'

להרתיע גולשים מביצוען של עוולות נזיקיות באופן חופשי, תוך עשיית שימוש בכלי המהיר והנוח של רשת האינטרנט ותוך הסתתרות מאחורי מסך האנונימיות (ת"א 2433/07 עיריית אריאל נ' וואלה תקשורת בע"מ (18.1.2009)).

(4) הצעת החוק מציגה מדיניות עתידה של המחוקק, המשתלבת ביסודות שיטת המשפט על עקרונותיה. היא אינה בגדר אמירה חדשה ואינה יוצרת חידושים בשיטת המשפט הישראלית. היא מגבשת בכתובים עמדות יסוד שחייבו, גם בהעדר דין. אין כל מניעה שבתאי המשפט יחשפו כתובת אינטרנט של גולש שפוגע בחסות האינטרנט בזכויות קניין רוחני של אחר (ה"פ 250/08 ברוקרטוב בע"מ ואח' נ' גוגל ישראל בע"מ ואח' (7.1.2009)).

(5) ביסוד הדילמה עומדת העליונות שניתנה לחופש הביטוי האנונימי ברשת, שנצבעה בגווני שונים בפסיקה. הכל מסכימים כי יש לאזן בין חופש הביטוי של הדוברים באינטרנט, לבין זכותו של הפרט להגנה מפני לשון הרע.

(6) על המבקשת להציג מצג המעיד על סיכויים טובים לזכייה בתביעה ולא די בכך שאין המדובר בתביעה הראויה להידחות על הסף. יש אף לבחון את האמרה הפוגעת, את זהות המבקשת והכלים החליפיים שברשותה לגילוי זהות הגולש ולהתמודדות מול העוולה הנטענת. (ת"א 7832-10-08 ישראל מושקוביץ נ' וואלה תקשורת בע"מ (31.5.2009)).

(ב) ומן הכלל אל הפרט:

(1) במקרה דנן גם אם לא תתקבל הצעת החוק כלשונה הליברלית, וגם אם לא אפעל על פי הגישה המקילה של כב' השופטת ד"ר פלפל, אזי בנסיבות המקרה דנן, התקיימו המבחנים אותם ציין כב' השופט עמית בעניין פרשת רמי מור, אשר אני סבורה, כי יש מקום לקבלם. לדעתי, אין הצדקה לכך שרק במקרה של חשש לעבירה פלילית ניתן יהיה להיעתר לבקשה מעין זו. קיימת חשיבות עילאית בחופש הביטוי ברשת האינטרנט אך יש להקפיד כל העת לכך, שחופש הביטוי לא יהפך להיות חופש הביזוי, וכלשונו של כב' השופט ריבילין בע"א 9462/04 מורדוב נ' ידיעות אחרונות בע"מ תק- על 2005 (4) 3500, פסקה 9: "חופש הביטוי אינו חופש הביזוי, והזכות להשמיע איננה הזכות להשפיל".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 אוקטובר 2009

ת"א 176992-09 אברמוב נ' פלוני ואח'

אין להפוך את האנונימיות ברשת האינטרנט למקום מחסה לאנשים אשר מוצאים לנכון להשמיץ ולבזות בבוטות.

(2) במקרה דנן, קיימים ביטויים אשר יכולים להיכנס בקלות להגדרת "לשון הרע" כמשמעותם בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע. אמנם לגבי חלק מהביטויים ניתן לטעון, כי מדובר בהבעת דעה ובהחלט מותר להשמיע ביקורת עניינית באשר לכתבת התובעת, אך חלק נכבד מהביטויים הם לכאורה בגדר השמצה של ממש, החורגים מגבולות הבעת דעה שנטענת בתום לב.

(3) ואף אם ננקוט בדרך הביניים ונבחן את הבקשה בהתאם למבחנים שהותוו ע"י השופט עמית ב"פרשת רמי מור". התקיימו נסיבות מיוחדות המצטברות לכדי אותו "דבר מה נוסף", המצדיק את חשיפת זהותו של הגולש האנונימי. מדובר בפרסום החוצה את גבולות הבעת הדעה, שכן יש בו משום ציון ופירוט "עובדות" אשר במידה ואין בהן אמת, עשויות להקים עילה לתביעה בגין לשון הרע. בנסיבות אלה, התקיימו אותן נסיבות המצדיקות את חשיפת פרטי הגולש האנונימי.

22. ב"כ המשיבים התייחס בתגובתו לגופו של עניין להגנות אשר עומדות למשיבים: 2 – 3. הגנות אלו תתבררנה לגופו של עניין בעת הדיון בתיק עצמו אך בשלב זה, עלי ליתן החלטה בבקשה למתן צו עשה ועלי לבדוק את הטענות אשר נטענות על ידי המבקשת – התובעת באשר לנתבע 1 – אותו פלוני אשר כונה בשם: "אביב".

23. לסיכום:

(א) לאור האמור לעיל, ניתן בזה צו עשה נגד המשיבים אשר מורה להם לגלות למבקשת בתוך 14 יום מקבלת החלטה זו את פרטיו של אותו "פלוני" אשר כונה בפרוורם של המרכז בשם "אביב" ומספר המשתמש שלו: 3115. הפרטים הם: שם מלא, כתובת, מס' זיהוי, מס' טלפון – ככל שפרטים אלו ידועים למשיבים.

(ב) המשיבים ישאו בהוצאות הבקשה ושכ"ט עו"ד בסך 2,500 ₪ + מע"מ.

(ג) המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תש"ע, 12 אוקטובר 2009, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 אוקטובר 2009

ת"א 176992-09 אברמוב נ' פלוני ואח'

אמיאל טן
אביגיל כהן, שופטת

הוקלד על ידי